

ת"פ 9735/08 - מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נגד ב.ג.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9735-08 מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' ג'

לפני כבוד השופט ירון גת

המאשימה מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א

ע"י ב"כ עו"ד מוטי רייזמן

נגד

ב.ג.

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן - בן נתן

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בכתב אישום מתוקן, לאחר שמיעת פרשת התביעה, במסגרת הסדר טיעון חלקי, בעבירה אחת של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן **"החוק"**), וכן בעבירה אחת של הטרדה מינית, עבירה לפי סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן כחצי שנה עובר ליום 4.5.07 החלו הנאשם והמתלוננת, נ. ג., לעבוד יחד באולם אירועים באאאא. במהלך תקופה זו, במועדים שונים, באולם, הטריד הנאשם את המתלוננת בהצעות חוזרות בעלות אופי מיני בכך שאמר לה **"בואי איתי, בואי נשכב"** וגם **"בואי איתי 5 דקות ניכנס לתא, את תיהני, יהיה לך טוב ותרצי את זה עוד פעם"**. המתלוננת סירבה להצעות.

ביום 4.5.07, בשעה 16:00 לערך, באולם, תקף הנאשם את המתלוננת ללא הסכמתה, בכך שהעביר את ידו על מכנסיה, על איבר מינה.

3. כאמור, בין הצדדים נקשר הסדר טיעון חלקי, שכלל את תיקון כתב האישום ואת הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן. מבחינה עונשית, הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ככל שהנאשם ימצא מתאים, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי מוסכם בסך ₪ 7,500. עוד הוסכם כי ההגנה תהא חופשית בטיעונה לעונש, ותסכים להשתתף הפיצוי המוסכם בסך ₪ 7,500 כאמור. הוסכם כי סך של ₪ 1,500 מסכום הפיצוי יקוזז מכספי ההפקדה בתיק זה שיועברו למתלוננת, ויתרת הסכום, בסך ₪ 6,000, תשולם על ידי הנאשם בשניים עשר תשלומים חודשיים שווים.

4. עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/2) מעלה כי לנאשם הרשעה קודמת אחת, מיום 8.1.17, בגין עבירות של גניבה וקבלת דבר במרמה, ובעקבות הרשעה זו הושת עליו עונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בנוסף, עולה כי ביום 19.10.14 הופסקו הליכים בעניינו במסגרת כתב אישום בו הואשם בעבירות של סיכון

אדם בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ברכב, תקיפת שוטר, חבלה ובעבירות נוספות.

5. זה המקום לפרט את השלשלות העניינים הייחודית בתיק זה. כתב האישום בתיק זה הוגש בשנת 2008, ולאחר הליכים מקדמיים ממושכים, בין היתר נוכח קושי באיתור הנאשם במשך מספר שנים, החלה שמיעת הראיות בתיק ביום 8.1.14 בפני כבוד השופט יצחק יצחק. לאחר שמיעת שלושה עדי תביעה נקבע מועד נוסף לשמיעת ראיות, בנוכחות הנאשם. הנאשם לא התייצב למועד הנוסף, וכן לא התייצב למספר ישיבות נוספות שנקבעו. לפיכך, ולאחר שהמאשימה לא הצליחה לאתר את הנאשם, ביום 15.12.14 הותלו ההליכים בעניינו והוצא נגדו צו מעצר. הנאשם אותר וההליכים חודשו בשנת 2016. לאחר מספר ישיבות מקדמיות הושב התיק לשמיעת ראיות לפני, וזאת נוכח פרישתו של כבוד השופט יצחק. טרם חידוש שמיעת הראיות נתתי החלטה לפיה נוכח חילופי המותב תישמע עדותם של שלושת עדי התביעה המהותיים, לרבות המתלוננת, פעם נוספת לפני. שמיעת הראיות לפני חודשה ביום 5.2.18, ולאחר שמיעת שני עדי תביעה בדיון זה, ושמיעת עדות המתלוננת בדיון הנוסף שנקבע ליום 15.2.18, הגיעו הצדדים להסדר הטיעון האמור לעיל, בתום פרשת התביעה וטרם פרשת ההגנה.

6. טענות הצדדים:

טענות המאשימה

בא כוח המאשימה טען כי בשים לב לטיב העבירות ולנסיבות ביצוען, והגם שמדובר בהרשעה בעבירת תקיפה סתם, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר הערכים שנפגעו הם כבוד האדם, קדושת גופו, פרטיותו, שלוות רוחו והאוטונומיה שלו על גופו.

בא כוח המאשימה טען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, וזאת נוכח העובדה שלא מדובר באירוע נקודתי ונוכח הפגיעה במתלוננת, מחד גיסא, ונוכח הודיית הנאשם, נכונותו לפצות את המתלוננת ועברו הלא מכביד, מאידך גיסא.

בא כוח המאשימה ביקש שלא לזקוף את חלוף הזמן הרב לטובתו של הנאשם, וזאת מאחר שמרבית הזמן שחלף רובץ לפתחו של הנאשם, שלא התייצב לדיונים.

על כן, עתר בא כוח המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 3 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי מוסכם למתלוננת בסך ₪7,500.

טענות ההגנה:

באת כוח הנאשם טענה, כי בשים לב לטיב העבירות, ולכך שמדובר בתקיפה ברף הנמוך שלא גרמה לנזק פיסי למתלוננת, מתחם העונש ההולם במקרה דנן מתחיל במאסר מותנה.

לטענת באת כוח הנאשם יש למקם את עונשו בתחתית המתחם וזאת לאור היעדר עבר קודם רלוונטי, לאור חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שיש לזקפו לטובת הנאשם בשים לתיקון כתב האישום באופן שבו אילו מלכתחילה הואשם הנאשם בעבירות בהן הורשע במסגרת ההסדר יש להניח כי לא היו מנוהלות הוכחות והתיק היה מסתיים מזמן, לאור גיל המעורבים בזמן האירועים, ולאור נכונותו של הנאשם לפצות את המתלוננת בסכום גבוה מהמקובל חרף מצבו הכלכלי. כמו כן, לא ניתן לטעון להישנות העבירות של ההטרדה המינית כנימוק להחמרה עונשית מאחר וחזרתיות המעשים היא חלק מיסודות העבירה.

לפיכך, עתרה באת כוח הנאשם למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם ולהשית עליו מאסר מותנה ללא מאסר בפועל. כמו כן, נוכח הפיצוי הגבוה ומצבו הכלכלי של הנאשם, שהוא מפרנס יחיד במשפחתו, עתרה באת כוח הנאשם להימנע מהשתת עונש קנס ולהסתפק בחתימה על התחייבות.

7. דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בהקשר לעבירות בהן הורשע הנאשם הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם שלומו של אדם ובטחונו, קדושת גופו והאוטונומיה שלו על גופו, פרטיותו, שלווה נפשו וכבודו.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה דנן אינה מבוטלת, וזאת נוכח טיב המעשים ונסיבות ביצועם, נוכח העובדה שמדובר גם בעבירות של הטרדה מינית וגם בעבירה של תקיפה, ונוכח עוצמת הפגיעה במתלוננת, כפי שעלתה מעדותה, מחד גיסא, ונוכח היעדר גרימת נזק פיסי למתלוננת, מאידך גיסא.

מדיניות הענישה בעבירות כגון דא היא תוצר של הצורך להילחם בתופעת ההטרדות המיניות במקום העבודה, כמו גם של הצורך להילחם באלימות במקום העבודה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בת"פ (שלום ראשון לציון) 4269/07 **מדינת ישראל נגד פלוני ואח'** (פורסם ביום 28.4.11) הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, במספר רב של הזדמנויות בהן התקלחו ילדיו הקטינים, תקף אותם הנאשם בכך שנגע באיברי מינם החשופים. כמו כן, תקף את ילדיו, במספר רב של הזדמנויות, בביתו של נאשם 2, בכך שנגע באיברי מינם מעל הבגדים. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים. יצוין כי במסגרת הסדר טיעון סגור, הורשע נאשם 2, אחיו של הנאשם, כי תקף את ילדיו של נאשם 1, בכך שנגע באיבר מינם מעל הבגדים. על נאשם 2 נגזרו מאסר מותנה ופיצויים.

ב. בת"פ (שלום עכו) 28847-12-17 **מדינת ישראל נגד פלוני** (פורסם ביום 16.1.18) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת תקיפת סתם של בת זוג, בכך שהכה אותה בפניה ובאזור החזה באמצעות ידיו.

לאחר שנפלה על הרצפה המשיך להכותה בפלג גופה העליון באמצעות ידיו. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

ג. בת"פ (שלום חיפה) 14277-11-10 **המחלקה לחקירות שוטרים נגד יוסף קומר** (פורסם ביום 30.6.11) הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של הטרדה מינית, בכך שבעת ששימש מפקד משמרת, אמר אמירות בעלות אופי מיני וביצע מעשים מגונים ב-4 מתלוננים. בית המשפט גזר על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, מאסר מותנה ופיצוי.

ד. בת"פ (שלום ב"ש) 1104/05 **מדינת ישראל נגד שנהר חיים** (פורסם ביום 29.6.09) הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הטרדה מינית. הנאשם, אשר שימש כיועץ תעסוקתי בשירות התעסוקה, הציע למתלוננת, אשר חיפשה עבודה באותה עת, הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, במהלך מפגשם שארך זמן רב. בית המשפט גזר על הנאשם 300 שעות של"ץ, מאסר מותנה ופיצוי.

ה. בת"פ (שלום ת"א) 43381/08 **מדינת ישראל נגד פיטוסי** (פורסם ביום 15.3.10) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של הטרדה מינית בכך שפנה באופן מטריד לעובדות קופת חולים והתבטא בביטויים בעלי הקשר והשלכה מיניים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס כספי.

בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

לחומרה שקלתי את העובדה שמדובר גם בעבירות של הטרדה מינית וגם בעבירה של תקיפה, שבוצעו בהזדמנויות נפרדות על ידי הנאשם כנגד המתלוננת במקום עבודתם, שאמור להיות מקום בטוח ומוגן עבור המתלוננת. עבירת ההטרדה המינית בוצעה על ידי הנאשם תוך ניצול לרעה של הקרבה ושל יחסי העבודה ביניהם במקום העבודה.

הואיל והמאשימה ייחסה לנאשם עבירת הטרדה מינית על פי סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, ומאחר וכתב האישום מייחס לנאשם שתי הצעות בעלות אופי מיני ובכך מתקיים יסוד החזרתיות, שהינו חלק מיסודות העבירה, ולא יוחסו לנאשם הצעות נוספות בעלות אופי מיני, לא אשקול לחומרה את הישנות המעשים.

כמו כן, שקלתי את הפגיעה הניכרת ברוחה וברגשותיה של המתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם, כפי שעלתה מעדותה. הנאשם הורשע כאמור בעבירה של תקיפה סתם בכך שהעביר את ידו על מכנסיה של המתלוננת, על איבר מינה, ובעדותה הדגימה המתלוננת כיצד ידו של הנאשם נגעה בגופה, מאזור הרגל לאזור איבר מינה ואז לבטנה. התקיפה נחוותה על ידי המתלוננת כתקיפה משמעותית ופוגענית שהותירה בה חותם, וזאת בעיקר נוכח המגע באיבר מינה תוך כדי התקיפה. עוד שקלתי את חלקו הבלעדי של הנאשם במעשים.

לקולה שקלתי את העובדה שמבחינת העוצמה הפיסית לא מדובר בתקיפה ברף החומרה הגבוהה, וכן ואת העובדה שלא נגרמו למתלוננת חבלות פיסיות כתוצאה מהתקיפה. כמו כן, שקלתי את השינוי המהותי ביותר שנערך בכתב האישום המתוקן לעומת כתב האישום המקורי, בעיקר מבחינת הוראת החיקוק.

יוער, כי בטיעוניהם לעונש, טענו שני הצדדים למתחם עונש הולם אחד בגין מעשיו של הנאשם, ועל כן כך אעשה גם אני.

לאור כלל האמור לעיל סבורני כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין עונש של"ץ קצר ועונשים לנלווים לבין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם

בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

במסגרת זו שקלתי את הקושי שנגרם למתלוננת נוכח הצורך להעיד פעמיים בבית המשפט, כשהפעם האחרונה הייתה בחלוף כעשור מאז האירועים באופן שעורר את החוויה השלילית שחוותה מחדש.

עוד שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, אשר אינו נקי אך גם אינו כולל הרשעות קודמות רלוונטיות.

בנוסף, שקלתי לקולה את הודיית הנאשם, אשר מלמדת על נטילת אחריות מצדו, ובשים לב לעיתוי ההודיה יש בה גם משום חסכון מסוים בזמן שיפוטי.

באשר לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, סבורני כי לא ניתן לשקול נתון זה לקולת הנאשם, וזאת נוכח העובדה שחלק לא מבוטל מהזמן שחלף רובץ לפתחו מחמת היעדר התייצבותו לדיונים באופן שחייב את התליית ההליכים. עם זאת, לא ניתן גם לזקוף את חלוף הזמן לחובתו של הנאשם, לאור העובדה שבסופו של יום הסתבר כי שמיעת הראיות לא הייתה לשווא ובעקבותיה כתב האישום תוקן באופן משמעותי.

על אף האמור, יש לשקול לקולה כי במהלך השנים הרבות שחלפו מאז ביצוע העבירות לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות דומות, ולנתון זה ראוי להעניק משקל של ממש.

עוד שקלתי לקולה את גילו של הנאשם בזמן ביצוע העבירות, ואת השינוי שחל בחייו מאז, כאשר כיום הוא נשוי ואב לילדים.

כמו כן, שקלתי לקולה את נכונותו של הנאשם לפצות את המתלוננת בסכום גבוה מהמקובל חרף מצבו הכלכלי, תוך נכונות לתקן את תוצאות העבירות שביצע. גם זה הוא נתון הראוי למשקל של ממש.

עוד שקלתי לקולה את הפגיעה הצפויה של העונש בו ובמשפחתו, במיוחד נוכח היותו מפרנס יחיד. על רקע זה, כמו גם על רקע הפיצוי הגבוה שהסכים הנאשם לשלם למתלוננת, לא מצאתי להטיל על הנאשם עונש קנס ומצאתי להסתפק בהטלת התחייבות.

לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות או מין מסוג חטא או עוון, וזאת החל מהיום.

ב. 5 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות או מין מסוג פשע, וזאת החל מהיום.

ג. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית** בסך 2,000 ₪ להימנע מעבירה בה הורשע וזאת למשך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות בתוך 7 ימים, יאסר למשך 7 ימים.

ד. **צו של"ץ** בהיקף של 130 שעות, בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ותוגש תוך חודש מהיום לאישור בית המשפט.

שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

מובהר לנאשם כי הפרת צו השל"ץ עלולה להביא להפקעתו ולגזירת עונש חילופי.

היה והנאשם לא יימצא מתאים לביצוע של"ץ, ייקבע מועד נוסף לדיון בעונשו.

ה. **פיצוי** מוסכם על סך 7,500 ₪ למתלוננת, ע"ת 3 בכתב האישום המתוקן. סך של 1,500 ₪ שהופקד על שם הנאשם בהליך זה ומוחזק כפיקדון בקופת בית המשפט יועבר למתלוננת ויקוזז מסכום הפיצוי, וזאת ככל שלא הוטל על סכום זה עיקול ובכפוף לכל מגבלה אחרת על פי דין. יתרת הסכום שיוותר לתשלום הפיצוי למתלוננת לאחר קיזוז סכום ההפקדה כאמור, ישולם על ידי הנאשם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.18 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן.

המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלוננת בתוך 21 ימים מהיום.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א אדר תשע"ח, 26 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.